

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ - ΤΟ ΑΙΜΑΤΗΡΟ ΘΕΡΟΣ ΤΟΥ 1887
Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΗΣ ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΥ

θ'.

Όπως γράφουμε και στο προηγούμενο φύλλο, έξι μέρες πέρασαν από την έμφραγμασίστως τού ζωεμάρου Καραβίδη στό Ξάνι του 'Άβδυνοφαγάμαναγα καὶ τῆς ἐκπένην ἀναχροήστως τού, μαζὲ μὲ τὸν Γαλατᾶς καὶ τὸν Κ. Ἀλαμπάνο, μὲ τοὺς ὄποιους εἰλέγει σχετισθεῖ μέσα στό Ξάνι, έξι μέρες πέρασαν λοιπόν, χωρὶς νὰ φανη ποιησθεῖ ὅ ἐν Παρανοσίδος ζωεμάροφος πού πήγανε, οὗτος ήξεραν δοια — στά Φάρσαλα, στά πανηγύρι, ν' ἀγοράστη ξενά.

Τι είχε ἀπογίνει ὅ απηκή ζεμέντορος; Κανένις δὲν ήξερε...

Στό μετοχεῦ αὐτοῦ, ὁ Γαλατᾶς μὲ τὸν 'Άλαμπάνο καμανε την έμφραγμασίστως στά Φάρσαλα. Τὸ πανηγύρι είλε ράχιστα.

Ήρθαν νὰ πουλήσω τ' ἄλλο μου, ἔλεγε στοὺς γνωμώνους του δ' Γαλατᾶς, μὴ κάθε ἄλλο πορά τέτοια διάδεστοι καὶ προσθυμάταις ἔδειχε. 'Αντιθέτως τὸ είλε ωἱξει σ' οὐδὲν γενετούντο μάζι μὲ τὸν 'Άλαμπάνο καὶ σκόρπιαν αλλιτητανίας τούς εράπεις δράπεις.

Ποῦ τὰ είλαν φρεῖ τόσου χρήματα, καὶ μάλιστα χρήστη, οἱ δύο πάτεραίχοι χωριάτες; Τὸ πρόγυμα παρασένεψε τοὺς γνωμώνους των καὶ ἄρχισαν νὰ ψιθυρίζουν εἰς βάρος των διάφορων βρωμοδυνάμεις.

— Αὐτοὶ οἱ δύο, λέγανε οἱ ἄλλοι χωριάτες, κάτι μορφάτη κανανε.

Κανένας μολατάντα δὲν ὑπομιάζοταν τὴν ἀλήθειαν, ὃς ποὺ τὴν ἔκτη μέρα ἀλογιῶντας ἔστη ἐδώ καὶ ἔκει τὸ μονάλιο τοῦ Καραβίδη.

Μερικοὶ χωριάτες, καθὼς καὶ δ' ἰδοκτήτης τοῦ Ξανιού στὸ 'Άβδυνοφαγάμαναγα, γνωστάντες σὲ πούδηντες δὲν εἶδον τὸ μονάλιο καὶ ἔρχονταί ξεμάρουμένους γύρω την θέσην της Καλντεράμη, καντάντα στὸ χωριό Βόνσες.

Τὸ πτώμα ήταν ἀκέφαλο! "Εγκαναν δυως ξενεντας στὰ γήρα σινεντρα καὶ βρέθηκε καὶ τὸ κεφάλι τοῦ Καραβίδη, τὸ δότον ἔφερε μιὰ μεγάλη πληγὴ στὸν δεξιὸν κρόταρο.

Τι είλε συμβεῖ; 'Ο Γαλατᾶς μὲ τὸν 'Άλαμπάνο, πηγανίντας σιντροφιά μὲ τὸν Καραβίδη στά Φάρσαλα, τοῦ ἐπετέθησαν στὸ ποὺ ἐρημικοῦ μέρος τοῦ δρόμου, τὸν ωἰσαν κάτω ἀπ' τὸ ποιλάρι τοῦ καὶ ἐνώ τὸ ζενά τὸν κρατοῦσε ἔσταλμένον κάτω, ὃ ἄλλος τὸν σκότωσε, κτυπάντας τον στὸ δεξιὸν κρόταρο μὲ μιὰ μεγάλη μυτερὴ πέτρα. Πήραν κατοπιν τὶς χρονες δοαμεῖς τοῦ ζωεμάρου, τοῦ κόπανε τὸ κεφάλι μὲ τὸ κατάφρακτον τους, τὸ πετάξανε μαραύν γὰρ νὰ μη γνωριστεῖ τὸ πτώμα καὶ τραβήκησε ησχοι καὶ εὐχαριστημένοι γύρα της Φάρσαλα.

Τὸ ἄγριο αὐτὸν ἐγκλήμα συνεπάραξε δηλ τὸ Θεοφάνια. Οι δρόσοι συνελιθρώσαν ἀμέσως, δικάστησαν ἀργότερα στὸ κακούργοιδειο 'Αμφισσούς καὶ καταδικάστησαν, δὲν μὲν 'Άλαμπάνος σὲ ίσοβιν δεσμού, δὲν δὲ Γαλατᾶς σὲ θάνατο.

Ἐν τούτω είσι τὸν Γαλατᾶ ξένια στὶς 12 'Ιουνίου τοῦ 1887 στὴ θέση Κεραμάρια, κοντά δηλαδή στά Φάρσαλα καὶ ἔγγυτα τοῦ μέρους, δηλ διετράχθη τὸ ἀποτόρθιο καὶ ἔγκλημα.

Ἡ λειτότονος στήγησε ἀπὸ τὴν νύχτα καὶ τὸ πωλή, ἀφοῦ δὲ κατάδυσες ἔξωσιογήθησε καὶ κοινώνησε τῶν ἀρχαρίων μιστηρίων, ὥδηγην ἐπὶ τόπου. Μόλις ἀντικρίστη τὴν λαμπτήρο, δὲν ἔδειξε κανέναν ρόβο. Ακους ἕνυχο-ηγού την καταδικαστική ἀπόφαση καὶ κατόπιν ἀκοιλούση, χωρὶς νὰ φέρῃ τὴν παραμερική ἀντίσταση, τοὺς δημιους 'Αλμοριδάκη καὶ Τελώνη.

Οταν ἀνέβηκε πάνω στὸ ικριώμα, γύρισε ποδὲς τὰ πλήθη τῶν χωμάτων ποὺ είλαν σημεκτρωθεῖ καὶ φώναξε:

— Πηγάνιο ἀδηνά, ἀδηρρά... Σχοράπτε με καὶ ὁ Θεὸς νὰ σᾶς συχωρέσε... Ζήτω δὲ Βασιλεὺς!... Ζήτω καὶ Ἐλευθερία!...

Τὸν ἔδεσσαν κατόπιν σιδηκή σανίδα καὶ ἡ μάσαρα τῆς λαμπτήρου ἐπειδὴ ἀπό τὸν στρειδή καὶ μιεύλικτη.

Περιστάνεσσον ἔξει πλήσιον συγγενεῖς τον παρέλασαν τὸ πτώμα του καὶ πὸ θεάμαν.

Καὶ τώρα, ποὺ σᾶς περιγράφουμε τὸν δραματικὸν τουφεκισμὸν τοῦ

Δημητούνος, ποὺ ἔγινε σχεδὸν σιγχρόνως στὸν Πειραιᾶ, θὰ σᾶς ἀργητηθοῦμε μὲ λίγα λόγια τῆς ἴστοριας τῆς λαμπτήρους αὐτῆς ποὺ ἔγινε ἀπειροειδής Ελλήνων κακούργων, καθὼς καὶ τῶν τελευταίων 17 ποὺ μάζι ἀπασχολοῦν στὸ ιστορικὸ μας αὐτὸν σημείουμε.

Ἡ λαμπτήρος αὐτὴ ἤταν βουτηγμένη στὸ αἷμα! Ἡταν ἡ πρώτη πονήρη στὴν οἰστρή της Ελλάδας μὲ τοῦ πατέρα της Ελλήνων κακούργων καὶ ἡ τελευταία γερανούπολη πειρατής.

Τὸν πόνηρον πονήρη την πονηρόταταν μηδέποταν νὰ φτάσουν στὸν Ελλαδά, διποὺ ἐπέθηκαν μάστιχα εἰς χοήσιν. Εξαρατούμηκαν σ' αὐτὰ δρόκοτοι θανατοπονίτες κακούργοι, ἐπήρωαν μάστιχα σχεδὸν τὸ βασιλικό τοῦ αἵματος.

Ἐτσι είλαν τὰ πρόγυματα, διποὺ ἐπήρωαν ἔξαρφα νὰ μεταπολιευτεῖσι. Τὴν ήμεραν αὐτὴ τῆς καθειρόσεως τῶν συνταγματικῶν ἐλεύθερων τοῦ Λοιδού, οἱ Ναυτιλία, πανηγυρίζοντες ἐπὶ τῇ νίκῃ, σκέπτησαν τὰ μημένην. Εποιημένα τοῦ Λοιδού, εἴσαγαν τὸν Αἴγαρον.

Ἐπηγάναν διολτὸν δὲν διαδήλωσει στὸ 'Οπλοστάσιο, δραπανεῖν τὰ κοιμάτια τοῦ δύο νεοφεμένων λαμπτήμων αὐτὸν τὰ κιβώτια, διποὺ ήσαν τοπεθετημένα, τὰ μετέφεραν ἀλλάζοντες στὴν κεντρικὴ πλατεία τῆς πόλεως, τοὺς ἔβαλαν φωτιὰ καὶ τὰ ἔσφανην!...

Γύρω ἀπὸ τὶς φλόγες τῶν καιομένων λαμπτήμων, οἱ Ελλήνες εξεράχωντας ἐχόρευαν μὲ ἔγκτωρανταν εἰς της Ελευθερίας. Ήσυχασαν διώντες πάλι τὰ πρόγυματα, καὶ δικαιούσαν δὲν δέσχοντες οὔτε στιγμὴ τὸ ξέφον της καὶ δὲν ἔργησε ν' ἀποφασιστῇ ἡ ἐκτέλεσης διαβόδων καυκόνγων.

Μὲ τὸν διώντας θὰ τοὺς ἀποκεφαλίσουν τὸν δυστυχημένον αὐτὸν;

Αἱ Εἰρήνης μεταρεθεῖσι διόν λαμπτήμων είλαν γίνεται στάχτη...

Ἀναγκάστηκαν τότε νὰ ἐπιστρατεύσουν καὶ πάλι τὴν παλιρή, γεροκή λαμπτήρο, ή δονοὶ είλε ξεφύρετο καὶ κάψυμα, γιατὶ δρισκούταν σ' ἓντογειο τοῦ 'Οπλοστασίου.

Τὴν ἔσηγαλαν, τὴν ξεσκόνισαν, τὴν ἐπιδιώδωσαν καὶ τὴν έβαλαν σ' ένέργεια. Καρατομούσαν πειλὲ μ' αὐτή.

Ἡ γηρὶ ἀμαρφωτὴλ ἔκανε τὴ δουλειά της καλούσικα. Πατόσιο διετελήσθησαν κατ' ἐπανάληψην στὶς διάφορες Κυθερώντες ἀναφορές γιά τὴν παραγγελίαν νέας λαμπτήρου. Μὰ ἡ Κυθερώντες είκαναν τὸν κουρό.

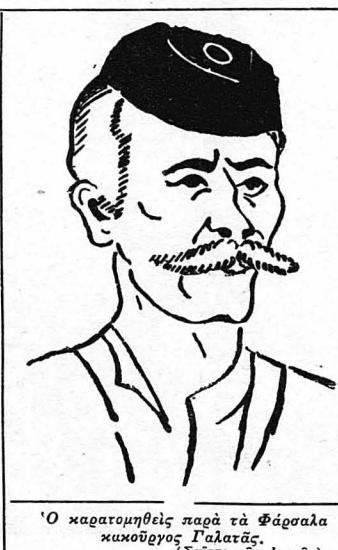
Ἐτσι ἔμεινε στὴν θάλησσαν ἡ παλιρή λαμπτήρος, μέροι τοῦ 1888, διποὺ ἔγιναν ή διόρδες λαμπτήμων, εἴσαγαν τὴν θέσην Μελετούνων μπακάλιο τοῦ Χο. Πετροπούλου, διποὺ ἐγενάματο. Βγήκαν κατάπιν έξω, ἔκανε μᾶ βόλτα καὶ ἤσαγανόταν στὸ μπακάλιο 'Επ. Φαναρίη.

Καὶ τώρα δέξις θλιθουμε στὴν ἐκτέλεση τοῦ ἐξ Αίγανης Δημητούνος.

Ο θανατοπονίτης αὐτὸς δὲν ἀποφατούμηθη. 'Ετουφεκίστησε στὸν Πειραιᾶ στὶς 12 'Ιουνίου 1887.

Ο Δημητούνος θηρευτεῖσε διποὺ πεικιόν τάγμα. Στὶς 25 'Ιανουαρίου τοῦ 1885 ἐφυγε ἀπὸ τὸ λόχο του, κατέβηκε στὸν Πειραιᾶ μὲ τὸν πατέρα του Χο. Πετροπούλου, διποὺ ἐγενάματο. Βγήκαν κατάπιν έξω, ἔκανε μᾶ βόλτα καὶ ἤσαγανόταν στὸ μπακάλιο τοῦ Χο. Πετροπούλου, μέροι τοῦ εἰσπράξεις του. Ο Δημητούνος τὸν νομιμάτων ταύτη διέβη τὴν προσοχὴ τοῦ Κουτσούνος.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.

'Ο καρατομηθεῖς παρὰ τὰ Φάρσαλα κακούργος Γαλατᾶς.
(Σκίτσο τῆς έποχης)

